

STUDENTEN WEEKBLAD

21e JAARGANG.
No. 2.

REDACTEUREN: W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPEL,
MEL. C. M. JELGERSMA, W. M. DE VRIES, H. L. DINGER.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
17 OCT. 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,— P. JAAR,
WAAROVER VÓór DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 45 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AANHET.
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

IN MEMORIAM

M. J. DE JONGH,

TECHNISCH STUDENT.

† 5 OCTOBER 1918.

Inhoud.

- In memoriam M. J. de Jongh.
- Wedstrijd van nieuw-ingeschrevenen.
- Delftsch Studentencorps.
 - Oproep tot eenen flinken groentijd!
 - 7de Fotosalon D. S. A. F. V.
- Delftsche Studentenbond.
 - Novitiaatstijd, door Spektator.
- Gedachten en gedichten.
 - De sluier opgelicht!, door Willy Jacobi.
- Vereenigingsleven.
 - „Practische Studie.”
 - „Leegwater” en „Practische Studie.”
 - „William Froude.”
 - D. V. S. „Onze Koloniën.”
 - „Christiaan Huygens.”
- Ingezonden.
 - For Fryslân, door J. Roorda.
 - Erratum, door R. A. Wolterbeek Muller.
- Studiebelangen.
 - Centrale Commissie.
 - Het verrichten van normalisatiewerk door studenten W₂.
- Technische Hoogeschool.
 - Aanvang colleges en oefeningen.
 - Roosterwijziging.
 - Uitslag prop. examens.
 - Mededeelingen.
- Mededeelingen.
 - Koninklijke Nederlandsche Zeil- en Roei-vereeninging.

WEDSTRIJD VAN NIEUW-INGESCHREVENEN.

Evenals vorige jaren heeft de Redactie van het Studenten Weekblad besloten, ook thans een prijsvraag voor nieuw-ingeschrevenen uit te schrijven. Men wordt in de keus van onderwerp geheel vrijgelaten. De ondervinding heeft geleerd, dat velen zich laten weerhouden door misplaatste schroom. De verwachtingen van de Redactie zijn echter niet hoog gespannen, wij hopen daarom, dat ieder het zijne tot den wedstrijd zal willen bijdragen.

Inzendingen worden ingewacht uiterlijk Maandag 4 November, vóór 4 uur 's middags, Koornmarkt 62. Ze moeten van een pseudoniem voorzien zijn, hetwelk ook moet voorkomen op een enveloppe, waarin naam en adres van de(n) inzend(st)er. Een boekwerk zal als prijs uitgelooft worden.

DE REDACTIE.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Oproep tot eenen flinken groentijd!*)

Welkom, studenten! die met frisschen moed, gesterkt door vakantie-ontspanning, terugkeert te Delft.

Welkom, gij allen! die U weer krachtig gevoelt en bezielde zijt met lust voor den wachtenden arbeid.

Corpsleden! uw arbeid wacht, maar spoedt u eerst naar de Sociëteit Phoenix om de vrienden te begroeten en niet alleen om de vrienden, maar ook... om de groenen. Laat U een oogenblik storen in uwe gedachten aan uw werk en de pret met de vrienden en... groenen. Ik wil trachten de beteekenis van den groentijd te doorgronden. Gun hetgeen volgt een oogenblik uwe aandacht!

Een mensch moet zich vestigen in eene, hem vreemde, uitgebreide landstreek. De kaart van het land, met veel verscheidenheid in klimaat en gewas, wordt hem getoond. Er zijn bosschen, moerassen, heijlijke rivierdalen en hille stalle bergen, vriendelijke weiden en dorre steppen. Hij moet zijne woonplaats kiezen.

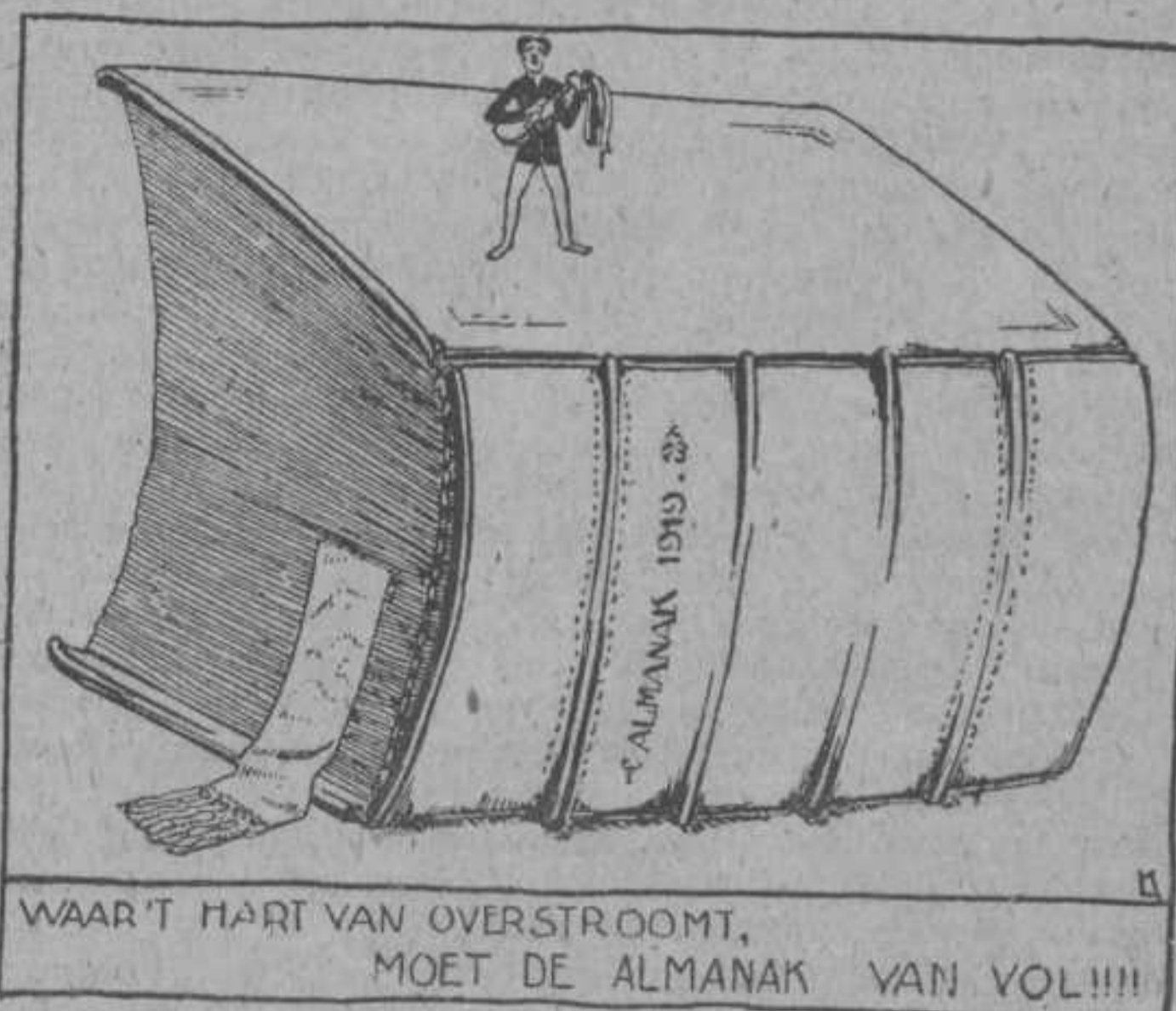
Zoo'n landkaart met felle kleuren is de groentijd in ons corps-leven.

Een jongeling zal in Delft studeeren en begeeft zich in het corps. De groentijd wordt hem opgelegd, waarin eene groote verscheidenheid van karakters en personen hem wordt getoond. Er zijn rondborstige en achterbaksche, innemende en onbehouden, zachtaardige en ruwe karakters, en behalve deze, welke niet al meer. Hij moet zijn kring en vrienden kiezen.

De Hoogere Burgerschool is niet de inrichting, die opleidt tot zelfstandige persoonlijkheden; 't vindt niet vaak meer bestrijding, geloof ik. Voor wie het nog niet gelooven wil, zou de groentijd voldoende bewijs leveren.

Het slachtoffer, nu groen, heeft misschien op 17-jarigen leeftijd nog in den hoek gestaan of strafwerk geschreven. Wellicht is hem geleerd bezieling belachelijk te vinden; wat warmte kan geven, als literatuur, als begrip van het leven der planten en dieren, als

ALMANAK D. S. C. 1919

WAAR 'T HART VAN OVERSTROOMT,
MOET DE ALMANAK VAN VOL!!!!

*) Dit stuk uit een oude Jaargang van 't S. W., waar dit een goed beeld geeft van de bedoeling der groentijd, is bedoeld als antwoord op den brief van den vader uit 't vorig nummer.

inzicht in den economischen strijd der menschen onderling en der volkeren, werd hem misschien toebedeeld als verkillende douche, door slechte voordracht of gebroken enthousiasme der docenten. Er waren veel te veel stellingen der wiskunde en taalregels, een te overvoerd rooster van werk, te veel getel en gepeuter. Het motto was wellicht: „Wees voorzichtig met bezieling en geestdrift... ze leiden maar af. Je moet weten, precies, niet denken en dan krijg je later eervol je brood!... met getel en gepeuter.”

De groen komt van „huis”, waar allen hem welgezind zijn; familie en vrienden, zij baanden zijnen weg. Werd hem iets in den weg gelegd, liep iets tegen — er werd gesproken van onrecht en noodlot! 't Fatsoen speelde een groote rol, gevoel van eigenwaarde werd aangekweekt.

Och! de wetten van huis, van het fatsoen, ze worden in den groentijd met voeten getreden. Niet aan, maar onder de tafel is de plaats van de groenen. Ze waren gewend zich gekrenkt te gevoelen bij 't minst, wat hun hinderlijk gezegd of gedaan werd; op hun eergevoel waren ze trotsch. — In den groentijd hebben de groenen zich ruwheid en hardheid te getroosten, nu gelden geen „ziellooze” vormen. Rekenschap wordt gevraagd van elk handelen, ze worden er toegebracht het „waarom” van hun doen te beseffen. Wat voor den groen als nobel of goed vast stond, blijkt vaak allen grond te missen... ontgoocheling is het gevolg. Zij komen er wel weer bovenop! beter nu ontgoocheld, dan later. Eene opeenstapeling van moeilijkheden wordt den groen voorgelegd, hij moet er zich uit zien te redden, zonder zijne persoonlijkheid prijs te geven. Dit lukt maar enkelen volkomen, maar voor velen is de groentijd een nawerkende les. Wordt die begrepen, de groen zal trachten als student zich krachtiger te maken, beter bestand tegen eene, voor kort, onwelwillende of niet-begrijpelijke omgeving.

De groen moet ook toonen, dat hij er wat voor over heeft lid te worden van het D. S. C. Allen, die lid zijn, hebben zich den groentijd, hoe noode misschien ook, getroost en wij vergen van ieder, die toetredt, hetzelfde. Dit is onze band, het besef dezelfde beproeving te hebben doorstaan, het is de kracht van onze studenten-gemeenschap. En het is nuttig en mooi zoo! want wie ruwheid en knechtschap verdraagt om iets schoons te bereiken, vernedert zich niet, maar verheft zich.

Moeders kindje en de kranige jongen, die kranig was, omdat alle moeilijkheden voor hem steeds werden weggeruimd en alles wat hij sprak of deed kranig werd gevonden, zij komen nu te Delft ter ontgroening. — Laten we nu de lijdensgeschiedenis van zoovele van die beste en kranige jongens maar niet verhalen, hun stumperigheid maar met stilzwijgen voorbijgaan.

Ik zou tot de groenen willen zeggen: Zijt ge U wel bewust van den strijd der menschen, waarin men elkaar tracht te overtreffen, tracht vooruit te komen ten koste van anderen? De hartelijkheid en de vriendschap, die ge vindt in uwen kring thuis, dacht ge als uw recht... ge zult leeren begrijpen hoezeer die te waardeeren zijn. Ge zijt niets, met uwe beste bedoelingen niets, in eene onwelwillende of niet-begrijpende omgeving! Houdt daarom de jonge vriendschap hoog!

Later zal U toegenegenheid en waardeering toegemeten worden, voornamelijk naarmate uwe gaven en talenten, uwe kracht aan de voortbrenging dienstbaar gemaakt kunnen worden. Ze is vaak koud, zulke vriendschap.

De groenheid zal u eene les geven. Wie bescherming zoekt is laf en wie te veel beschermt begrijpt het werkelijk belang van zijnen bescherming niet. Onrecht wordt in Delft vanzelf gewroken!

Sta, groenen! in den groentijd met open oog en oor en oordeel wie met U spreken en wat met U gesproken wordt. Tracht te begrijpen en begrepen te worden. Laat elke onaangenaamheid uwe menschenkennis en zelfkennis verhoogen en mocht ge uw optreden betreuren, leer dan uwe les en handel een volgend maal beter.

Tracht U te geven; velen zullen trachten U te begrijpen. Oordeel de staalkaart van karakters, die u wordt voorgelegd! Vergelijk, zoodat ge aan het einde van den groentijd weet, waar ge aansluiting wilt zoeken en welke kringen ge vermijden wilt!

Doorsta den proef en bepaal na afloop uwe waarde!

Tot de studenten zou ik willen zeggen: Tracht het karakter van den groentijd te verhoogen door ieder naar uw vermogen te groenen! Breng iederen groen zooveel mogelijk in alle kringen en bescherm slechts afgewerkten en zwakken; uw vriendjes varen wel bij fiksche ontgroening. Verzet U krachtig tegen ploertigheden; ze komen in Delft zelden voor, maar kunnen voorkomen en daarom moeten we waken.

Geef den groenen wat ge hebt! Wie schoons in zich voelt, laat hij zoeken of groenen hem kunnen begrijpen; en wie plat is en ruw, hij toone den groenen zijn platheid en ruwheid; en ook wie zich van ploertigheid bewust is, laat hij vooral die toonen aan de groenen, want er is ploertigheid in de samenleving en al ken ik niemand, als ploert, in het Corps, toch is er een enkele maal wel een ploertige daad.

In het kort studenten, stort uit over de groenen, uw idealisme en uw cynisme, uwen geestdrift en uwe onverschilligheid, uwe geestigheid en uwe kennis, uwe kracht en uwe zwakheid! Want de groentijd moet een duidelijk beeld geven van de karakters en het denken in onze studenten-gemeenschap, die weer een beeld is in het klein van de samenleving der menschen, waarin de groen later met eere een plaats te veroveren heeft!

Laten er zijn, die zwakke, onhandige groenen, steunen en geknaktten weer moed inspreken; die waken, dat geen vooroordeel een groen voor goed onmogelijk maakt.

Tracht op den duur den groenen eenig inzicht in het corpsleven te geven, vertel ze de voorrechten en vooral ook de gebreken. Wek hen op misstanden te bestrijden en zwakke vereenigingen, ook geldelijke zwakke te steunen, indien hun bestaan tenminste van eenige beteekenis is!

Wij moeten trachten de groenen te maken tot corpsleden, alle deelende in de corpsbelangen, in het besef van dit voorrecht.

Ten slotte wil ik nog zeggen, dat ik de opvoedkundige waarde van den student gering schat, maar de opvoedende kracht van den groentijd belangrijk, zoowel voor groen als student.

De groen krijgt meer indrukken en gewaarwordingen dan hij dadelijk verwerken kan; de groentijd moet nawerken wil hij er eenig nut van hebben.

De student kan er veel menschen- en zelfkennis opdoen.

De groentijd toont karakters, voor een oogenblik ontdaan van het dagelijksch masker der beleefdheid en der vormen.

Gelukkig hij! die eenen fikschen groentijd heeft gehad en de dwaasheden en zwakheden, daar betoond, begrijpt en betreurt.

Gelukkig hij! die in den groentijd zijne onbeduidendheid heeft beseft en door nabetrachting tot het voornemen is gekomen zich krachtiger te maken, meer bestand tegen eene, voor kort, tegenwerkende omgeving.

Een levendige groentijd zal ons Corps en ons vaderland ten goede komen!

Overgenomen uit Studenten Weekblad van Maandag 9 Sept. 1907.

7e Fotosalon D. S. A. F. V.

Liet in het begin de toekomst van deze 7e salon zich niet erg goed aanzien, zoo is toch alles ten goede gekeerd en doet de kwaliteit van de ingezonden werken niet onder voor die van vorige jaren. Het aantal inzenders was veel grooter, maar de jury heeft een ware slachting aangericht onder de kunstproducten. Van de ruim 260 stuks, zijn nu maar 80 aangenomen.

De inzendingen van Blank vormen ook dit jaar weer een glanspunt. Van welke een liefde voor de natuur spreken zijn opnamen en welk een diepte zit er in. Hoe eenvoudig en smaakvol is de opzet. Werkelijk wel een voorbeeld, wat er met weinig kosten en eenvoudige hulpmiddelen te bereiken is.

„Woeste grond” van Adr. Boer is heel goed, beter dan zijn twee interieurs. Maar hij kan toch zeker gerekend worden tot de beste inzenders.

Waar vorig jaar ook de beste stillezens van v. Brummelen waren, zoo zijn ook deze keer enkel van zijn stillezens toegelaten.

Een van de moeilijkste opgaven der fotografie is het zeker en dat weinigen het machtig zijn, bewijst wel het geringe aantal werken in dit genre.

Adr. Bijl is een nieuwe inzender en zijn debuut is niet kwaad. Zijn winterlandschappen spreken meer dan zijn portretstudies, die technisch wel goed zijn, maar wat koud aan doen. „Sneeuwbus” vooral echter treft door zijn uitdrukking en diepte!

Elink Schuurman eveneens een nieuweling op de salon, leverde ook vrij goed werk, ofschoon we volgend jaar beter hopen te zien.

Joh. Engel, „een oudere-jaars” met keurig werk. „Levensernst” is wel de mooiste van de zeven stuks. Het onderwerp is niet gelukkig gekozen en de titel er niet mee in overeenstemming.

„Zijn schaduw en „Melodie” zijn wel de beste, vooral het laatste doet zijn naam eer aan.

Voor het eerst weer eens het thema paddestoelen. Dit stuk van de Geest, doet prettig aan en is technisch goed. De tak met bloesem is het minste van zijn inzendingen, die overigens om en bij Arnhem genomen zijn. Voor een nieuweling werkelijk een aardig begin.

v. Haaren leverde ons anders veel beter werk, en we zullen het maar aan de duurte toeschrijven, dat hij de salon dit jaar zoo teleurstelt. De twee stukken die er zijn, zijn wel onder de goeden te rekenen, maar niet uitblinkend.

„Pant Royal Paris” van J. Helden is wel een van de minste van dit jaar.

Er zijn andere jaren ook beslist beter werken van deze inzender. „Wintermorgen op de plas” is wel te rekenen onder de meest merkwaardige en opvallende stukken. Werkelijk een stemmingsstukje waar de zon goed inzit. B. Kooper werkt graag met teere kleuren, getuige het tweede stukje, waardoor de kracht en pit van de foto belangrijk inboeten.

Maasen heeft verschillende genres ingestuurd en zooals van zelf spreekt, is hij met het eene onderwerp gelukkiger dan met het andere. Brugje te Roermond is uitstekend geslaagd.

Merkelbach heeft zijn uniforme portretjes opgegeven. Waarlijk een verbetering. Maar toch zijn zijn werken vrij koud. Een ander procédé kan hier veel doen, wat men bij „Lily Green” ziet, een navolging van Bersenbrugge van het vorig jaar.

v. Ojen een van de best klinkende namen, want wie herinnert zich niet meer zijn interieur en poortje van vorig jaar. Ook deze heer blinkt bij meer uit op dit gebied. „In het slop” is treffend. Wat zit daar het rommelige nog goed in, en toch is het een aesthetisch geheel.

Van Reesinck zijn de stukken zooals men ze verwachten kan. De actie zit er wel in, maar het is koud, iets te hard en de afzet laat iets te wenschen over.

Buurpraatje van Van Santen is heel goed gelukt. Een aardige groepeerings, los en ongedwongen. Hoe natuurlijk staat het vrouwtje bij de pomp. Jammer dat er zooveel van hem afgekeurd is. De techniek is nog te zwak.

„Arbeid” is vol actie, de lucht steekt te fel af en het hoofd raakt bijna de horizon, wat hinderlijk is. „Kommer” van A. Schellen is minder. Was het passe-partout iets donkerder geweest, zoo was het geheel beter uitgekomen.

De twee stukken van Slier zijn aardige portretten, meer niet, en ze blinken niet eens uit door smaakvolle compositie of artistieke afwerking.

„Jeugd” is technisch heel goed; doet niet onder voor een van de anderen, en toch is het geheel koud en niet erg aantrekkelijk.

Stehn komt haast ieder jaar met dezelfde foto's terug, en stuurt trouw de afgekeurde weer in. Ook probeert hij nooit een ander procédé waardoor zijn werk eentonig wordt.

Een keurig interieurtje leverde Swart. Hij geeft blijk de techniek machtig te zijn, meer bij dit onderwerp dan bij landschapjes. Zijn „Nevelmeertje” is een crayontekening geworden, waarvan het hoofdmotief het zwakste punt van de foto is.

Het merkwaardigste is op te merken bij de werken van mej. Theissing. Hoe is dat werk vooruitgegaan sinds de laatste jaren. En ieder jaar een ander procédé. Nu de kant van Eilers op en wel succes.

Ook Wiegman, die met haar samenwerkt, gaat zienderoogen vooruit en is langzamerhand een onontbeerlijk inzender.

Van van Wijck is wel eens beter werk geweest op vorige salons, maar daarom is deze inzending toch zeer te apprecieeren.

En nu iets over de aparte inzendingen van de jury.

De collectie Ulrich is dadelijk als zoodanig te kennen, en is zooals altijd eerste-klas werk. Hadden we de „Spoorbrug” en de „Wilg” van Frowein van vorig jaar niet nog in ons hoofd, we zouden ons niet dadelijk kunnen voorstellen dat „In Gedachten” van hem was. Het werk van Van An del geeft de indruk van inderhaast gemaakt te zijn en staat niet op heel hoog peil.

Over het algemeen is er veel werk gemaakt van opzetten der foto's, maar de zware lijsten doen dikwijls veel kwaad, waar een eenvoudige afwerking goedkooper en smaakvoller zou zijn. Ook ziet men hier en daar nog de ouderwetsche leelijke witte randjes om de foto's. Het is te hopen dat menigeen de salon zal bezoeken en zoodoende een kijkje krijgt op datgene wat op kunstfotografisch gebied in het laatste jaar bereikt is. Een bezoek is wel de moeite waard.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Novitiaatstijd.

Tusschen de nieuwgeverfde en de pasgeverfde trap komt men langs twee deuren. Met de eene ben ik zoo langzamerhand op vrij gemeenzamen voet gekomen, voor de andere heb ik langen tijd diep ontzag gehad. Uit pure nieuwsgierigheid heb ik het eens in mijn eerste jaar gewaagd haar te openen en ontwaarde rond een groene tafel een stel zwaar dampende oudere heeren, die mij verwonderd aankeken. Ik stamelde een onthutst excuus en liep voortaan de deur voorbij in de stellige overtuiging dat een bondslid er af moest blijven.

Tot ik — 't was in den vorigen novitiaatstijd — van achter meer genoemde deur de luide heldere stem van een mij bekend ouderejaars opklonk. Ik waagde het ten tweedenmale de deur te openen en ontdekte nu een stel mij verwoed aankijkende jongere heeren; men repeteerde de door de kwestie Voorterberg—Mabou zoo bekend geworden revue. En voor het pardon over mijn lippen gekomen was, stond ik weer vóór de toegesmeten deur.

Met stoische kalmte liep ik door, genoeg nemend met de merkwaardige overeenkomst tusschen de halfslachtige ligging van het blauw-groene kamertje — halverwege boven en beneden — en zijn dubbele bestemming als vergaderplaats voor heeren van boven en van beneden.

En wat voor heeren! Velen zullen zich afgevraagd hebben waar het bestuur toch altijd op zoo'n geheimzinnige en bepaald indrukwekkende manier vandaan komt. Laat ik u het geheim verraden: uit het zelfde kamertje.

Maar sinds den eersten dag van den novitiaatstijd heb ik er alle ontzag voor verloren en ik wil voortaan slechts van het zweetkamertje spreken. Want stel u daar eens voor: drie Grooten, morrend en ketterend de kamer op en neer loopend, in nerveuze stemming, zich steeds meer opwindend, een vierde, badend in het zweet, in een hoekje, kauwend op een eindje potlood, enkele krabbels op 't papier.

En de vijfde groote Groote was er niet, kwam maar niet en bleef maar niet komen — voor de tweede maal dit jaar.

't Zij genoeg te constateeren, dat hij op verdienstelijke wijze vervangen is.

Van dit alles wist men boven niets.

Ik was om acht uur present en te lang Bondslid om niet te weten dat een professoraal kwartiertje voor de Grooten niet genoeg was. Maar toen het negen uur en later begon te worden en nog altijd vijf leege stoelen van achter de groene tafel mij tegen-grijsden, haalde ik aarzelend mijn convocatiebiljet uit mijn zak en ontdekte ik na lang zoeken achter de 8 een flauwe 1/2. En ik sloeg mij voor 't hoofd; 't was weer 't oude liedje: eigen schuld bij anderen zoeken. Maar toch moet ik mijzelf toegeven, dat 't wel wat duidelijker geschreven had kunnen worden. Maar laten we aannemen dat ook dit 't gevolg is van de tijdsomstandigheden in dit geval 't gemobiliseerd zijn van den sinds de laatste Bondsvergadering met mij zoo bevrienden vice-secretaris.

Na het propaganda-speechje en de S. W.-reclame heerschte spoedig een gezellige drukte. De Rotterdammer stak met zijn avonturenliedje van wal en al spoedig bleken heel wat menschen wat in hun mars te hebben en telkens verscheen van achter het gordijn op het geïmproviseerd tooneeltje een nieuw gezicht. Ook de Hagenaar die om één uur naar Rotterdam wilde, bleek geestig en gevat en bepaald sterk in aequilibristische toeren. De baby van het vorig jaar, de man van Julius Caesar bleek het daarin minder vergebracht te hebben en trok den volgenden dag eenigszins met het been.

Ik stel verder voor het lied van den haai tot Bondslid te promoveeren, met de populariteit als rechtvaardiging.

De duurte der grondstoffen was wel merkbaar. De prijs neemt ook toe volgens een meetkundige reeks en overeenkomstig de wet van Malthus kunnen mijn inkomsten 't niet verder brengen dan tot een rekenkundige reeks; van overbevolking in mijn portemonnaie

heb ik echter nog niets kunnen merken en schijnen de theorie en praktijk weer met elkaar in strijd te zijn. Toch vonden nog genoeg flesschen wijn en vooral porties kaas hun weg om den menschen een gezellige stemming bij te brengen. Een goed idee was 't ook niet te lang te blijven hangen en ondanks het protest van een stelletje tweedejaars op tijd op te breken.

Met ter rechtvaardiging de prestaties der verschillendejaars op vorige kroegavonden wil ik eerlijk bekennen dat ik van verleden Vrijdagavond groote verwachtingen had en tegelijk dat ik bitter ben teleurgesteld. Deze Vrijdag haalt het, wat gezelligheid betreft, niet bij de vorige. Veel bizonders is er niet gepresteerd. Men meende goed te doen met toe te staan dat — in verband met den korten tijd van voorbereiding — van het blad af te lezen en daarvan is nu bijna zonder uitzondering een dankbaar gebruik gemaakt. Wat jammer is, want zóó kan een liedje nooit inslaan, ook al zet je er een hoogen hoed bij op. Wie tot geen papier zijn toevlucht wilde nemen — zooals ons aller baby — bleef steken met als goede uitzondering Dirk L. C. wiens aard zich echter weer niet verloochende.

Gelukkig ging het na de pauze beter. Er kwam stemming in en herhaaldelijk zag ik menschen dubbelslaan. De eerste prijs was wél verdiend en heeft mijn democratisch vertrouwen in volksstemmingen versterkt. Ook Bokkie droeg zijn Piet Paaltjes natuurlijk vermakelijk voor al haalt 't niet bij zijn pefesterliedjes. Van het „buitenmededinging” nummertje is weer niets gekomen.

Het „kroegreglement” als slotnummer schijnt ingeslagen te hebben.

Een volgende keer beter, liefhebbers genoeg. SPEKTATOR.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

De sluier opgelicht!

door WILLY JACOBI.

II.

Putten, 30 Augustus. Hij is donker. Zijn oogen zijn net twee karbonkels, en ze schitteren als hij mij aankijkt. Hij studeert in Delft, een jaar of vier, en heeft net zijn propjes. Komt nu een weekje rust nemen. Hij heet Frans en heeft heel wat meegemaakt, zooals hij zelf zegt. Maar dat kan mij niets schelen, ik houd van hem en vind nu Anna een schaap om met zoo'n kerel als Wim te gaan. 't Is een beste jongen, maar niets bij Frans vergeleken. Bovendien twee jaar jonger. Ik geloof dat hij in zijn groentijd leelijk zuur bij hem heeft gehad.

Annie is woest jaloersch op mij, en als ze het niet is, dan wordt ze het. Ik voorzie dat dat gevalletje van haar wel heel gauw zal afaan.

Ik geloof dat ik nu maar eens ga opschrijven, hoe het gegaan is. Ik kan me eigenlijk nooit begrijpen wat het voor vrouwelijke schroom of anders is, die meisjes ervan weerhoudt om zoo iets te vertellen; het kost mij heelemaal geen moeite om, wat ik voel, neer te schrijven op dit geduldig papier, en de gedachte dat anderen het eens zullen lezen hindert me ook niet. Ik heb geen kwaad gedaan.

Ik had hem al veel eerder gezien en dikwijls nog al. Ik had hem toen wel aardig gevonden maar omdat ik juist met Frits was keek ik natuurlijk niet te veel naar hem om Frits niet nijdig te maken. O ja, ik herinner mij wel, 't is nu zoowat anderhalf jaar geleden op een dansavondje was hij er, en Frits ook. Frits kreeg zijn vastgestelde drie dansen begin, eind, en een extra. Maar toen heb ik er met Frans geloof ik wel zes gedaan. Wat kon die Frits dan gek kijken. Hij was jaloersch en boos en wou het niet laten merken, nu, dat staat al te gek voor een jongen en dan was hij nog dubbel zoo verliefd, en dan kon hij zoo dom kijken! O jé, die malle Frits met zijn kalveroogen! Nee, Frans kijkt tenminste nooit dom, en hij is erg gauw gepiqueerd en kijkt de andere kant, nu, dan draai ik nu heelemaal af en ga weg, hij komt me toch wel achterna. En al slaat hij dan een vrij gek figuur, hij weet er zich tenminste uit te redden. En ik hou wel van zulke dingen, dat toont tenminste dat hij karakter heeft.

Maar hemeltje nog toe, wat ben ik afgedwaald! Ik wou immers gaan vertellen hoe het gegaan is, hé?

Nu dan Frans herkende mij gistermorgen direct. Hij stond van de ontbijttafel op en kwam op mij toe, aan mijn tafeltje zitten. Al gauw waren we in druk gesprek en 's middags wandelden we samen. 's Avonds speelde hij viool voor me, heerlijk, hij danste er gewoonweg bij, 't was echt romantisch; in een donkere hoek van de kamer zat ik, en 't lamplicht viel alleen niet op mijn gezicht. Ik had mijn grijsje aan. Ik geloof vast dat dat de doorslag gegeven heeft.

Annie speelde daarna een pianosolo en Wim zong. Ik vond het eerst heel aardig, maar Frans kwam naast me zitten, dichter dan hij had mogen doen, eigenlijk, maar Ma was er gelukkig niet bij, en zei zacht: „Zeg Willy, vind je het niet afschuwelijk valsch, dat zingen van dien knaap???”

„Ja, vreeselijk, zeg,” en ik lachte zoo'n beetje, want ik kon Frans toch geen ongelijk geven. Zullen we weggaan? Wij hinderen ze, geloof ik, fluisterde hij me, toen in en ik voelde zijn warme adem langs mijn gezicht gaan, vrij vies, want hij had een poesje gedronken na tafel.

„Goed”, zei ik en toen gingen wij op stap, een eindje het bosch in, en ik gaf hem maar een arm toen hij mij erom vroeg. Wat hij me toen allemaal in 't oor fluisterde, kan ik heusch niet opschrijven, maar ik vond het toch wel prettig om te hooren.

Op 't laatst gaf hij mij ineens een zoen. Ik zal 't eens aan Annie vertellen; heel wat anders dan die armzalige zoen van Wim aan haar; weer op mijn mond, zoo maar pardoos, wel een minuut lang.

Ik zuchte daarna en zag voor mij uit. Zoo iets heeft altijd succes bij jongens. Ik ken ze. Hij wou mij weer zoenen maar ik hield hem van mij af. Daar maakt je ze eerst goed verliefd mee. Hij mocht me weer een arm geven en we liepen terug in de pikke duisternis. „Nou zijn wij verloofd”, zei ik zacht.

„Dat is te zeggen...”, wat deed Frans toen ineens gek. Toch was hij het met mij eens. Maar hij zei niets meer onderweg.

Vandaag was het vrij taai. We wandelden weer en hij wou 't weer dikwijls probeeren maar ik liet 't maar drie keer toe, je moet nooit te toegevend zijn. Hij is nu van gewoon verliefd heelemaal gek op mij geworden.

O ja, vanmiddag begon ik er over hoe ik het Ma zou vertellen, maar hij vroeg mij of ik het nog wat wou uitstellen. Waarom weet ik niet maar Frans zij dat, als ik een beetje van hem hield, ik het zou doen. Nu ja, van iemand houden — ik vind Frans een schat van een vent en ik kon het hem moeilijk weigeren...

31 Augustus. Het was slecht weer en de heele dag zaten wij thuis. Ik heb wel tien keer rendez voutsjes met Frans gehad, op de gang, de trap, in donkere hoekjes van het hotel en ik weet al niet waar. Het was vandaag werkelijk een heerlijke dag, avontuurlijk en vol emoties, niet veel briefjes van hem. Verzen schrijft Frans niet, hij houdt ook niet van Heine. Dat heeft Wim op hem voor. Maar ik vind het overigens best. Dan ga ik Heine lezen, als wij getrouwd zijn, 's avonds en hij mag vioolspelen of doen wat hij wil. Maar hij moet minder gaan rooken en drinken. dat heb ik hem al gezegd vanochtend bij het derde rendez voces op de trap. Vanochtend, ik geloof bij het zevende, was hij heel lief en teeder, een beetje te haast, maar ik zal het hem maar vergeven, want hij zei dat hij me al liefhad van het eerste oogenblik dat hij mij kende. Dat is nu al anderhalf jaar geleden.

„O Frans”, „zei ik wat moet je doorgestaan hebben!”

„Lievelling”, antwoordde hij, „op jou zou ik wel vier jaar hebben kunnen wachten.”

„En al dien tijd heb je mij heelemaal niet gezien zelfs!”

„Drie keer, liefste, drie keer maar, ik zal het nooit vergeten!”

„Wel heb ik ooit ik heb je zeker wel vijfmaal ontmoet: eens op de Wykerbrug bij die vechtpartij...”

„O juist, bij die vechtpartij, ja...”

„En toen twee keer op de tram!”

„Natuurlijk op de tram twee keer...”

„En toen... nou, weet je het niet meer, ik weet het nog wel!”

„Ja, lieveling, ik weet het, die eene keer, ik herinner het mij... Ja van toen, ik weet het nog heel goed... Was het niet... eh... in de bioscoop?”

„Je kletst, Frans, het was op de Pier, en je negeerde mij, je wou mij niet aanzien.”

„Och, dan heb ik je niet herkend.”

„Niet herkend! Iemand waar je al anderhalf jaar op verliefd bent! Je hoeft mij niet voor de hek te houden hoor!”

Ik geloof dat mijn stem diep beleedigd klonk toen ik dat zei, en wegging. Hij achterhaalde mij en smeekte en bad om vergeving. Eindelijk liet ik mij door hem zoenen en een oogenblik, in zijn armen, vergat ik mezelf zoo, dat ik hem uit mijzelf ineens een zoen teruggaf.

„Frans”, fluisterde ik, „zal ik het nu aan Ma vertellen?”

„En je Moeder is zooeven in den couversatiezaal gegaan!”

„Nu ja, morgen dan.”

„Goed, morgen.” Ik zag dat hij het mij met moeite toestond, ik begrijp nog niet waarom. De drie laatste keeren was hij eens zoo hartstochtelijk en al schaam ik mij er nog al voor het te zeggen, ik geloof ik ook.

1 September. God wat een vreeselijke dag!

Die onrust, die angst! Wat zou er met hem gebeurd zijn? Waar is hij? Waarom weg? Krijg ik geen brief? Laat hij niets achter? Het is vreeselijk, vreeselijk...

Vanochtend, kort na het opstaan, ging ik naar Ma toe en vertelde alles. Ze was hierover al even gelukkig als over Annie.

„Als dat zoo blijft kinderen, dan komt het gauw in orde”, zei ze.

Ma noemt zulke dingen „in orde.”

Toen hadden wij een lang gesprek, in hoeveel jaar Frans klaar kon zijn. ik kreeg niet veel mee, maar hij was rijk, dan konden wij direct trouwen. Ik hoefde dan ook nu niet naar Delft te gaan, beter dat ik maar kalm thuis bleef als verloofd meisje. Frans had nu al zijn propjes, hij zou dus niet tegen een publiek engagement zijn.

Gek dat ik met Frans nog niet over die dingen had gepraat.

Toen wij beneden kwamen vonden wij het al vreemd dat Frans niet aan het ontbijt was, en 's ochtends kwam hij ook maar niet opdagen, Ma en ik zaten er zoo echt op te wachten.

Even later hoorde ik Ans ineens iets aan de hotelhouder vragen, waarbij de naam van Frans werd uitgesproken.

Ik luisterde scherp.

„Vanmorgen vroeg vertrokken”, zei de man.

Ik wist niet wat ik hoorde. Ik hijgde naar adem en had hevige hartkloppingen. Toen zonk ik op mijn stoel terug.

Moeder en Ans duwden en trokken mij naar boven en legden mij op de divan neer. Een kwartier later pas kon ik weer praten.

„Wat een schurk, wat een ellendeling!” zei Ma telkens.

„Wat heeft hij je beloofd?” vroeg Annie kort en zakelijk.

Ik bezon mij: Niets, hij had mij niets beloofd.

„Dan is het je eigen schuld; je hebt je leelijk voor de gek laten houden.”

En ze glimlachte hartelijk, schouderophalend, dat nest. Ik zal het haar later wel eens inpeperen, en leelijk ook.

Vanavond was Wim in de familieraad. Ans is heelemaal weer met hem verzoend, ze was weer erg aardig tegen hem. Ik vind dat hij langzamerhand bij ons begint te hooren.

Ma legde het geval uit. Ik zat er bij met een kop als vuur.

Wim gloeide van drift.

„Zoo'n gemeene zwabber!” siste hij tusschen zijn tanden.

Dat woord „zwabber” schijnt iets heel ergs te beteekenen want Ma kwam ineens „stt” tegen hem.

Wim beloofde dat hij Frans in Delft eens op zou gaan zoeken om hem moris te leeren.

Over een week ga ik ook naar Delft, Ma zette het nu ineens met kracht door. Ik ben er maar blij om, het zal mij afleiding geven.

O, ik geloof werkelijk dat ik van hem ben gaan houden, al weet ik dat hij het niet waardig is.

Ik zit de heele avond aan hem te denken, zou het misschien geen vergissing zijn? Een telegram van thuis, een ongeluk? Ik wou dat ik het wist.

Den Haag, 3 September. Nog een ellendige dag in Putten doorgebracht. Vanochtend samen teruggereisd. Ma reisde eerste klas, voor haar fatsoen, om Win die het misschien gewoon was. Het bleek, Wim vertelde het erg openhartig, dat hij gewoon was, derde te reizen. „Wel wat al te gewoon”, vond Ma, toen wij even alleen waren, tegen mij. Ik vond het ook. Enfin, arme jongen, niets veel soeps eigenlijk. Benijd Annie niet en Frans? Ik zal hen terugzien, ik heb nu weer hoop. Ik zal hem weerzien en hij zal alles zeggen en verklaren. Zò kan het niet blijven.

Over vijf dagen ben ik meisjesstudente. Ik weet niet of dat nu een erge vooruitgang zal zijn.

(Wordt vervolgd).

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Militair Uniform.

Ter overname aangeboden:

EEN OVERJAS EN VELDTENUE VAN „WATERPROOF”.

Te bevragen: OUDE DELFT 52.

C. L. DOORMAN,

phil. nat. doct's.

Repetitor in Wiskunde, Natuurkunde en Theoretische Mechanica, geeft kennis van de hervatting der lessen

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,

OUDE DELFT 152.

Telefoon 15.

Van den Leidschen hoogleeraar

Mr. C. VAN VOLLENHOVEN

verschijnt dezer dagen

DE DRIE TREDEN VAN HET VOLKENRECHT

==== PRIJS f 0.90 ====

Op uiterst heldere en onderhoudende wijze zet hij hierin uiteen hoe de leer van GROTIUS, die het oorlogvoeren uit zucht naar macht een misdaad noemde, waartegen opgetreden moest worden, geen ingang vond, doch dat de volkenbond, waarover thans zooveel te doen valt, hetzelfde beoogt.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., BINNENWATERSLOOT 33

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
17 OCTOBER 1918. No. 2.

VEREENIGINGSLEVEN.

Civiel- en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie.”

Het Bestuur is als volgt samengesteld:

A. Bos,	Voorzitter.
M. de Bussy,	Secretaris.
N. Th. Koomans,	Penningmeester.
G. Hordijk,	2 ^e Secretaris.
Mej. A. E. F. Gratama,	Archivaresse.
J. P. Thijsse,	Civ. afgevaardigde naar de C. C.
L. Ch. Kalf,	Bouwk. afgevaardigde naar de C. C.

De Verificatie-Commissie is als volgt samengesteld:

T. T. Tan.
D. B. Talma.
F. M. C. Berkhout.

Woensdag 6 November Bibliotheek der T. H., 7.30 n.m.
Lezing door:

LOUIS VAN DER SWAELMEN.

Onderwerp wordt nog bekend gemaakt.

Binnenkort zal verschijnen een **AANVULLING** op de Opgaven voor het **Candidaatsexamen voor C. I. en B. I. over 1900—1912**, bevattende de opgaven voor het **candidaatsexamen c.i. en b.i. van 1912 tot en met Juni 1918** en tevens de opgaven voor het **ingenieursexamen c.i. en b.i. over dat tijdperk**.

Deze aanvulling zal slechts te verkrijgen zijn tezamen met de oorspronkelijke uitgave (uitsluitend bij den bediende Bloklander, Hoofdgebouw der T. H.)

De Secretaris,
M. DE BUSSY, v. Leeuwenhoeksingel 36.

„Leegwater” en „Practische Studie.”

Vrijdag 25 October, Zaal 207 van het Gebouw voor W. en S.
7.30 n.m.

Inleiding tot de excursie van den volgenden dag door:

Ir. VAN VRIJBERGHE DE CONINGH, Utrecht,
met lichtbeelden.

Zaterdag 26 October. EXCURSIE NAAR DORDRECHT, ter
bezigting van de creosoteerichtingen der S. S.

„William Froude.”

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. Rotgans,	President.
P. Boele,	Secretaris (v. Leeuwenhoeksingel 11),
J. F. Cambier,	Penningmeester.

D. V. S. „Onze Koloniën.”

Voordracht, te houden op Dinsdag 22 October 1918, des avonds
7½ uur, in de Bibliotheek der T. H. (ingang Doelenstraat).

Spreker: L. E. DOM VAN ROMBEEK,
Leider v. d. Arbeidsbeurs voor den Indischen Dienst.

Onderwerp: Sprokkelingen op Indisch Economisch gebied (met
lichtbeelden).

„Christiaan Huygens.”

Vrijdag 1 November, Bibliotheek der T. H., 7.30 n.m.

Lezing door Prof. Dr. L. S. ORNSTEIN, Utrecht,

over: „De toepassing van het waarschijnlijkheidsbegrip in de
Natuurkunde.”

Vrije toegang voor eerste-jaars.

Op het programma staan verder lezingen door Prof. v. Everdingen
te De Bilt; Prof. Schouten, te Delft, en Dr. van der Bilt, te Utrecht.
Deze lezingen zullen alleen toegankelijk zijn voor leden der ver-
eeniging. De contributie bedraagt f 1,50.

De Secretaris:
M. DE BUSSY, v. Leeuwenhoeksingel 36.

INGEZONDEN.

For Fryslân.

Friezen, wammele lans Gue!

Yn Fryslân en ek op in bulte plakken der bûten wirdt tsjins-
wirdich folle aksje fierd for it bihâld fen 'e Fryske geast ay 't him
binammen utert yn 'e letterkinde. Ir stribjen is in 'e earste pleats
hjirop rjuchte om stúdzje to meitsen fen it letterkindich wirken,
de seden en de brúkmnen fen ús áffaers en yn 'e oarde pleats op
it yn stân hâlden en foarút bringen fen 'e literatuer en taelkinde.

Mei dizze idealen is in jieztwa trije tobek de „Jongfryske Mienskip”
oprjuchte. En it hat fortúten dien hwent de Fryske biweging is
dertwch yn nye en bettere baenen laet, sadet nou de Jongfryske
aksje hiel en dal op 'e foargroun stiet yn 'e striid om it bihâld fen
ús Fryske tael en for de frije utering fen 'e Fryske geast.

Yn Hollân binne nou op forskate plakken ek Jongfryske forienings
oprjuchte (yn Rotterdam, den Haech ensf.) en my tochte det hjir
yn Delft, dêr 't binammen únder de studjnten folle Friezen binne,
ek hiel goed wirke wirde koe for it bihâld fen ús Fryske tael en
geast. Derom forsii kje ik alle Friezen dy't hwet fiele for de Jong-
fryske biweging, my berjucht derfen to dwaen. Meiye der únder
de Friezen noch wêze dy't net op 'e hichte binne fen 'e Jongfryske
begjinsels, ik wol hja jerne ynljochting jaen.

Friezen, der nwat hwet dien wirde for it bihâld fen de Fryske
tael, tink dêrom. Ik hoop je den ek det jimme allegjêrre sizze
seille: Wy staer jo by yn jo stribjen, wy fiele det der hwet dien
wirde mout.

Tankjend for de opname,

J. ROORDA,
Piet Heinstraat 13, Delft.

To sprekken: Woansdeitsjoun fen 7—9 úre.

Erratum.

In het vorig nummer is gepubliceerd een ingezonden brief over
den groentijd. Door een misverstand is deze geplaatst zonder de
toelichting, welke er bij bedoeld was, en welke thans hier volgt:

De brief*) werd ingezonden aan de Enquête-Commissie door den
vader van een der beantwoorders van het enquête-formulier en is
bedoeld als antwoord op vraag 10 hiervan (betreffende bezwaren
van de zijde der ouders tegen den huidige groentijd van het
D. S. C.). Teneinde dit schrijven meer tot zijn recht te doen komen,
besloot de Commissie het te publiceren. Zij hield het in porte-
feuille tot de inauguratie der groenen weder had plaats gehad, in
de hoop, dat er onder de nieuwe eerste-jaars zouden zijn, die
animo en durf genoeg zouden hebben zich in het openbaar over
de besproken zaken te uiten.

Eerste-jaars, de groentijd ligt u nog versch in het geheugen. Gij
zijt aangewezen om over deze kwestie te kunnen oordeelen; gij zijt
geen buitenstaander; gij zijt geen groen meer, waardoor misschien
bevooroordeeld tegen sommige groentijdsgebruiken, waarvan gij het
nut niet inziet; gij zijt anderzijds nog niet verward in goede en
in kwade mores; aan u vooral is het, u te uiten. Ge kunt ideeën
uit den brief met warmte onderstrepen, heftig aanvallen, al naar
uw eigen inzicht en oordeel! Wie neemt het initiatief?

R. A. WOLTERBEEK MULLER.

DELFT, 12—10—'18.

*) De onderteekening moest zijn Rh.

STUDIEBELANGEN.

Centrale Commissie.

Bijgaand schrijven ontving de C. C. ten antwoord op hare be-
moeningen inzake aansluiting der dienstregeling met de college-uren
aan de T. H.

's-Gravenhage, den 2^{en} October 1918.

Den Heer H. J. BOON,
Secretaris Centr. Commissie voor Studiebelen.

Naar aanleiding van Uw schrijven d.d. 30 September, heb ik de
eer U mede te deelen, dat met de invoering van de nieuwe dienst-
regeling der stoomtram Den Haag—Delft, rekening is gehouden
met Uw verzoek.

Hoogachtend,

Haagsche Tramweg-Maatschappij.
A. W. WEIJERSMA,
Directeur.

Het verrichten van normalisatiewerk door Studenten W₂.

Voor het normaliseeren van verschillende machine-onderdeelen
als kussenblokken, koppelingen, appendages, enz. is het noodig,
dat een overzicht wordt gemaakt van de afmetingen, waarin deze
deelen door de voornaamste fabrieken in binnen- en buitenland
worden vervaardigd.

Dit kan het beste geschieden, door van een dergelijk machine-deel een goed verzorgde typeteekening te maken, waarin dan de afmetingen, die variëren, met letters worden aangeduid.

Uitgaande van een belangrijke hoofdmaat (zooals b.v. de as-diameter bij kussenblokken), kunnen alle andere maten dan in een grafiek worden uitgezet met de hoofdmaat als basis.

Ondergeteekende, van meening, dat het vervaardigen van dergelijke overzichten een oefening van groote waarde vormt in het begripen van eenvoudige werktuigkundige constructies, heeft zich tot de betrokken hoogleeraren gewend met het verzoek, om aan studenten, die hiertoe de noodige geschiktheid bezitten, te willen toestaan, dat dergelijke maattabellen met teekening geldig zijn voor het propaedeutische examen.

Het behandelen van zulk een opgave zal tevens aan studenten gelegenheid bieden, zich met het begrip normalisatie vertrouwd te maken, hetgeen voor hun lateren werkkring groote waarde kan hebben.

De teekeningen en tabellen — mits in inkt op kalkeerpapier uitgevoerd — kunnen door ondergeteekende worden overgenomen tegen een vergoeding van f 10.— tot f 15.— per overzicht, naar gelang van den omvang van het behandelde onderwerp en de wijze van bewerking.

Waar bovengenoemd verzoek door de hoogleeraren Lichtenbelt en Meyer welwillend is ontvangen, worden studenten W. en E., die zulk een maatoverzicht wenschen te maken, uitgenoodigd zich te wenden tot één van beide hoogleeraren. Daarop kan nadere bespreking volgen met ondergeteekende.

De Directeur van het
Centraal Normalisatie-Bureau,
E. HIJMANS.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar G. H. de Vries Broekman, c. i., zijn aangevangen op Woensdag 9 October.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar Dr. J. G. Rutgers, zullen aanvangen op Dinsdag 22 October.

De colleges en oefeningen van de hoogleeraren D. F. Schuh, Dr. J. Cardinaal, w. i. en W. H. L. Janssen van Raay, w. i., zullen aanvangen op Maandag 21 October.

De colleges van den hoogleeraar Mr. J. H. Valckenier Kips zullen vanaf Vrijdag 25 October gegeven worden in de gebouwen aan de Jaffalaan.

De colleges en oefening van den hoogleeraar Dr. J. A. Schouten, c. i., zullen aanvangen op Maandag 21 October.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar D. W. A. Ver-sluis zullen aanvangen op Maandag 21 October.

De colleges van den hoogleeraar E. Vossnack, zullen aanvangen op Dinsdag 22 October, inplaats van Maandag 14 October.

Roosterwijziging.

Het college S₅ van den hoogleeraar H. Cop, s. en w. i., is verzet van Zaterdag 11—12 uur naar Dinsdag 11—12 uur.

Propaedeutische Examens na de Zomervacantie 1918.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur:

C. H. van Amerom	F. F. Lapré.
P. Boersma.	F. A. Marinkelle.
N. van Borselen.	J. H. van der Meulen.
H. J. Both.	J. A. Muller.
J. D. A. M. ten Brink.	W. van Ommen.
J. P. van Bruggen.	E. Perelaer.
H. G. C. Cohen Stuart.	J. Plantema.
C. F. Delfos.	N. J. Rengers.
J. B. Dumont.	P. A. Schreuder Peters.
G. A. R. Enserinck.	J. F. A. Slothouwer.
P. C. Feekes.	E. W. A. Staring.
G. K. Fierstra.	G. A. van Steenberg.
J. H. Gravestein.	B. D. H. Tellegen J.A.zn.
J. van der Ham.	T. T. Tan.
A. J. Ingen Housz.	S. K. Teng.
J. C. Keller.	J. H. Timmer.
E. J. Koch.	I. J. H. Tromp.
W. K. Krabbe.	G. van der Vegt.
W. H. van Ketwich.	L. E. Wisse.

Bouwkundig-Ingenieur:

J. Beckering Vinckers.	E. Kühr.
Mej. J. C. Groenevelt.	E. Kuipers.

Werktuigkundig-Ingenieur:

W. J. L. Bloem.	N. J. Kiers.
V. Boeken.	J. J. Koch.
D. A. Bouman.	J. L. Kramers.
A. P. Bruch.	W. G. Müller.
G. C. Brunting.	L. F. Mijnlieff.
M. C. G. de Bruyn.	A. W. Olivier.
A. D. Charlouis.	J. A. C. Oudemans.
H. E. Corporaal.	J. B. Peyrot.
M. J. van Dijk.	C. J. J. van Riemsdijk Kreenen.
K. L. van Geelen.	J. Roosenschoon.
F. A. J. van Hall.	F. M. van Rijswijk.
L. S. Hannema.	J. Schutter.
H. C. H. Hamer.	N. Soeteman.
W. B. J. Hofman.	H. Verkerk.
G. Jöbssis.	W. F. de Wit.

Scheikundig-Ingenieur:

Mej. M. Beekman.	J. Maris.
E. M. van Berckel.	Mej. C. C. Poelman.
B. Beszeizen.	J. de Pril.
J. J. Boersma.	F. J. Ribbius.
C. Biemond.	G. H. Roll.
B. ter Brugge.	H. Rüsting.
N. J. Dekker.	J. Smit Sibinga.
J. Homan van der Heide.	Mej. J. R. Sonneveld.
R. Houwink.	S. H. Thung.
J. H. A. Jansen.	K. F. Tromp.
A. Knip.	W. Voerman.
Mej. A. S. de Kroes.	J. G. de Voogd.
Mej. H. Lebret.	F. G. Waller.
R. N. M. A. Malotaux.	

Electrotechnisch-Ingenieur.

P. van Gelder.	K. S. Martens.
E. H. Jager.	K. W. Moerman.
F. P. Op den Kamp.	H. Rebel.
B. H. ter Kuile.	H. L. J. Vinke.
J. Limborgh.	J. M. de Vos.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

S. van der Held.	•A. J. Otto.
J. S. Pel.	

Mijn-Ingenieur:

M. E. Akkersdijk.	J. J. Tekelenburg.
H. F. Bakker.	J. G. H. Ubaghs.
J. A. F. Gonzales.	G. J. Willy.
F. E. Nix.	F. C. M. Wyffels.

Hiermede zijn de examens afgelopen.

Mededeelingen.

De privaats-docent Dr. W. W. van der Meulen zal een 8 à 10-tal colleges geven over: „Geschiedenis der Fransche Revolutie”, te beginnen Dinsdag 22 October a.s. des namiddags 4 uur, in zaal 4 van het Hoofdgebouw. Zij, die deze colleges wenschen te volgen, worden verzocht de in het Hoofdgebouw gereed liggende lijst in te vullen.

Bij beschikking van den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 8 October 1918 No. 19066 afdeeling H. O. is met ingang van 1 October aan J. Coops Jr. op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de organisatie scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, terwijl als opvolger is benoemd van 1 October 1918 tot 31 Augustus 1919 H. G. Derx, Oude Delft 113, Delft.

Bij beschikking van den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen d.d. 8 October 1918 No. 19065 afdeeling H. O. is met ingang van 1 November 1918 aan R. J. Hoogeveen, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de architectuur aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Bij beschikking van den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen d.d. 10 October 1918 No. 19560 afdeeling H. O. is met ingang van 10 October 1918 aan L. J. Woudsma, op zijn verzoek ontslag verleend als amanuensis aan het scheikundig Laboratorium der Technische Hoogeschool te Delft.

MEDEDEELINGEN.

Koninklijke Nederl. Zeil- en Roeivereeniging.

Door de Technische Commissie is een prijsvraag uitgeschreven tot het bekomen van ontwerpen voor twee nieuw in te stellen eenheidsklassen van wedstrijdachten, n.l. een klasse met 60 en een met 35 M², zeiloppervlak, beide met kajuit. Als prijzen voor deze prijsvraag, waarvan de deelname voor alle Nederlanders openstaat, zijn uitgelooft 6 geldprijzen ad f 50.—, terwijl bovendien aan elk der makers van de beide beste ontwerpen opgedragen zal worden zijn ontwerp verder uit te werken en voor den bouw gereed te maken, waarvoor hem een som van f 250.— uitbetaald zal worden. De volledige voorwaarden voor deze prijsvraag zijn verkrijgbaar aan het Secretariaat van de Kon. Ned. Zeil- en Roeivereeniging, Raadhuisstraat 29, Amsterdam.

ADVERTENTIEN.

Wijnhaven 6-7 **HOTEL „CENTRAL”** Oude Delft 92
Café-Restaurant Eerste Rang.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

Auto- en Rijwiel-Garage aan de achterzijde der zaak, Oude Delft 92. Tevens ingang.
 Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Diners en Soupers.
 Ook Diners bij abonnement. :: Avondsbotels.

Dezer dagen zal verschijnen:

VRAAGSTUKKEN DER ECONOMISCHE BEDRIJFSORGANISATIE

door Mr. J. A. VERAART,
 Privaat-Doцент aan de Techn. Hoogeschool.

INHOUD:

- Een woord vooraf. Inleiding.
- Hoofdstuk I. De ontwikkeling der economische bedrijfsorganisatie hier te lande.
- Hoofdst. II. De economische en de rechtsvraagstukken.
- I. De grootte van den verkoopprijs en de prijspolitiek.
 - II. De categorieën rente, winst en arbeidsloon, arbeidstijd en arbeidsprestatie.
 - III. Het economisch georganiseerd bedrijf tegenover de consumenten en temidden der bedrijven.
 - IV. Prijs- en arbeidsrechtspraak en de rechtsbedeeling der afnemers.
 - V. Nieuwe publiekrechtelijke lichamen.
- Hoofdst. III. De Staatsbemoeiing ten aanzien van de economische bedrijfsorganisatie.
- I. Economische voordeelen en economische gevaren.
 - II. Rechtsbedeeling en rechtszekerheid.
 - III. Aard en omvang der Staatsbemoeiing.
 - IV. De grondslagen der bedrijvenwet.
- Hoofdst. IV. De toekomst der econom. bedrijfsorganisatie.
- I. Economische bedrijfsorganisatie tegenover Staatsexploitatie en socialisatie van productiemiddelen.
 - II. Economische bedrijfsorganisatie en arbeidswetgeving.

Naschrift.

Prijs f 3.25 ingenaaid, f 4.50 gebonden,
 plus 5% Crisistoelag.

Bestellingen worden gaarne aangenomen door de
**Technische Boekhandel en Drukkerij
 J. Waltman Jr., Binnenwatersloot 33.**

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van DINERS

IN GOED VERWARMDE BUSSEN.

OUDE DELFT 120. ✕ CHR. F. RÜTER.

MICROSCOOP

TER OVERNAME GEVRAAGD.

Brieven met prijs en vergrooting aan: VAN BEEK,
 Graaf van Burenstraat 18, DEVENTER.

HEES & Co. - Delft

Peperstraat 8-10 - Telefoon 183

PIANO'S

in huur en door huur
 in eigendom.

Stemmen en Inruilen.

**MUZIEK-
 INSTRUMENTEN**

IN DE GROOTSTE
 KEUZE VOORHANDEN.

ECHTE SPAANSCH GUITAREN

enorm van toon.

MANDOLINES EN LUITEN

tot de fijnste soorten.

ONZE COLLECTIE VIOLEN

is zeer belangrijk.

PRIJSCOURANT GRATIS VERKRIJGBAAR.

Muziekboeken van elke uitgave.

Heden verscheen een nieuwe druk van:

IR. DR. TH. VAN DER WAERDEN HET TAYLORSTELSEL

met een inleiding over

STUKLOONEN EN MODERNE LOONSYSTEMEN

INGENAAID f 1.50.

GEBONDEN f 1.75.

We mogen als bekend veronderstellen, dat de schrijver een erkend deskundige is op het gebied van de wetenschappelijke arbeidsverdeling en dat dit werk in alle kringen — zoowel van werknemers- als werkgeverszijde — met groote belangstelling ontvangen en nog zeer veel gevraagd wordt. In den tijd van 3 maanden b.v. was de laatste druk in een noemenswaardige oplaag uitverkocht.

**TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
 J. WALTMAN JR., BINNENWATERSLOOT 33.**

CORPSBEELDJE.

Door de stijging van de grondstoffen kunnen de prijzen van **f 4 25** voor een wit en **f 5.-** voor een gebronsd niet langer gehandhaafd worden en moeten deze worden gebracht op resp. **f 5.-** en **f 6.-**. Door dezen hooger prijs zullen wij slechts zooveel exemplaren laten aanmaken als ons besteld worden. Wij verzoeken om dezen reden aan H.H. Corpsleden die een beeldje wenschen te ontvangen daartoe op een lijst te teekenen, welke wij in onzen boekwinkel (afd. teekenbehoefden) hebben neergelegd. Tot 1 November bestaat de gelegenheid tot intekening. Bestellingen, na 1 November ontvangen, zullen moeten wachten tot weer een voldoende aantal besteld is om opnieuw aan te maken.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

J. J. PETIT, Hypolitusbuurt 31

TELEFOON 591.

Specialiteit in Heeren Mode's en Hoeden.

Groote keuze Regenjassen, Ulsters, Demisaisons.

CONCURREERENDE PRIJZEN.

A. J. PRINS, Choorstraat 4.

**Dictaat-Cahiers.
Teekenborden.**

VERKOOP UITSLUITEND a CONTANT
tegen zeer LAGE prijzen.

VERSCHENEN:

JAARBOEK

van de

**Techn. Hoogeschool
te Delft. 1917-1918**

⌘ Prijs f 1,65. ⌘

Voorhanden bij de

**Technische Boekhandel en Drukkerij
J. Waltman Jr. Binnenwatersloot 33.**